

Publicerad 2008-05-05 18:12 av isidore

Hur gick det någonsin att blunda

Hur gick det någonsin att blunda

Utan att dö, jag sådde vingarna

i hjärtat

Som kväver sina tårar

Under natten

På Morgonen;

jag har ditt hjärta nära mitt, i händerna

Så tittar jag i döda hålrum

Där neonlivet

Pulserar subtilt mot ett missförstånd, unisont

I en infraröd död

Du lever och går

Omkring, utan ditt hjärta

Jag åt din själ med tesked

Omkring hjässan kan du se min ondska

Som en riktig gloria

Lyser, skenar iväg utan en tanke

Tar sig in i något fel

Och ut samma väg

Det är långt ned i mullen

Där du bor nu, ditt hjärta

Blott ett flugminne

På min tesked

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten